

обмежень користується всім об'ємом доробок в даному сегменті знань. Від того, наскільки швидко зможе оволодіти новачок, залежить його кар'єра і результати праці. В економічно розвинених країнах інтелектуальний капітал ведучих фірм в кілька разів перевищує вартість їх матеріальних активів. У нас поки що відповідне положення офіційно не передбачає облік кваліфікаційного рівня співробітників. Тому інтелектуальна власність і ділова репутація, як правило, не оцінюється і не враховується керівництвом компаній. За тієї ж причини більшість підприємств показує в бухгалтерській звітності повну відсутність нематеріальних активів. Найбільш недалекі лідери компаній практикують у кадровій політиці корупційні принципи блату і хабарництва.

Зусилля суспільства повинні бути спрямовані на подальшу мобілізацію наявних інтелектуальних ресурсів та інформаційних технологій. Розвиток сучасної інноваційної економіки, заснованої на знаннях та інтелекті, можливий лише за умов освоєння новітніх наукових знань, стимулювання системи професійної освіти високого рівня, формування механізму відбору та залучення до наукової діяльності талановитої молоді. Досягненню цих цілей буде сприяти виховання почуття громадянської відповідальності і особистої причетності кожного фахівця до долі своєї країни.

Воронянська О.В.

к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет (Україна)

ДОЦІЛЬНІСТЬ ПЕРЕХОДУ НА НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР

Тенденції останніх років свідчать про зростаючі обсяги виробництва зерна в Україні. Починаючи з 2013 року валові збори перевищують 60 млн. т. Щодо перспектив, то передбачається, що українські аграрії мають виробляти більше 100 млн. т.

Основним важелем, який спонукатиме до розвитку зернової галузі, є підвищення її ефективності, яка напряму залежить від таких чинників як ціна і собівартість. Саме собівартість є тим внутрішнім чинником, що формується самим підприємством і може бути підданий корегуванню. Дослідженнями вітчизняних вчених доведено, що українські аграрії мають конкурентні переваги перед фермерами США на тлі значно меншої собівартості. Але собівартість поступово зростає. Причому в Україні вона зростає більш значними темпами, ніж в США [1].

Таким чином, вкладом в підвищення ефективності вирощування зернових культур є ресурсозбереження. Це стосується не тільки матеріальних ресурсів, а й трудових. Зменшення працездатного сільського населення, що впливає на зменшення кваліфікованих механізаторських кадрів, – ще одна проблема, яку необхідно вирішувати на шляху до зниження витрат [2].

Доцільним, особливо в посушливій зоні, вважається посушливий перехід на безполіцевий обробіток ґрунту, який дозволяє зменшити використання

витрат праці і пального. Проте, зменшення механічних обробіток ґрунту провокує зростання бур'янів, знешкоджувати які можливо збільшенням кількості гербіцидів.

Для того, щоби уникнути перевитрат мінеральних добрив, засобів захисту рослин, гіпсу і інших технологічних складових, використовують технологію точного землеробства за допомогою GPS-навігації. Що дає використання технології точного землеробства? Значно вищу точність висіву насіння, диференційоване внесення добрив, гіпсу, що дозволяє уникнути перекриття при внесенні. В підсумку, використання GPS-навігації дозволяє знизити витрати на обслуговування і використання сільськогосподарської техніки, підвищити швидкість і якість виконуваних робіт і, таким чином, знизити первісну вартість виробленої продукції.

Набуває розповсюдження використання в сільському господарстві безпілотних летальних апаратів (дронів), які стають у пригоді щодо контролю за якістю виконання технологічних операцій в полі, оцінки схожості рослин і прогнозування урожайності (особливо в середині поля). Для посушливої зони Степу України актуальним є зрошення. Дрони сприяють оптимізації процесу зрошення зернових культур й дозволяють уникнути зайвих витрат водних ресурсів.

Перехід до нових сучасних технологій передбачає використання більш продуктивних широкозахватних агрегатів, сівалок для прямої сівби з метою підвищення продуктивності праці у зерновиробництві, оприскувачів для вирішення задач точного землеробства.

Дуже важливим аспектом впровадження сучасних технологій є можливість впливати на збереженість ґрунтів. Зменшення механічних обробок посівів знижує ущільненість ґрунтів, дозування мінеральних добрив та засобів захисту рослин зменшує зайву їх мінералізацію, наявність рослинних залишків сприяє підвищенню родючості ґрунтів та накопиченню вологи [3].

Наукові дослідження та досвід практиків аграрного виробництва доводять, що в степовій зоні України до обробітку ґрунту необхідно підходити комплексно, але диференційовано, зважаючи на те, що польові роботи проводяться на полях із значною площею, що мають дуже неоднорідний склад ґрунту, насиченість його мінеральними елементами, ступенем зволоження. Тому, при впровадженні сучасних технологій, доцільно зважити як позитивні, так і негативні наслідки їх застосування, закордонний і вітчизняний досвід, зробити роботу над помилками і поступово переходити до технологій, що визнані в світовому аграрному середовищі.

Література

1. Бадалов Х. М. Сучасний стан і тенденції рівня собівартості зернових сільськогосподарських підприємствах України та США/ Х. М. Бадалов // Агросвіт. – 2015. – № 8. – С. 76-80.
2. Цилпорик О. No-till : переваги й недоліки [Електронний ресурс] / О. Цилпорик // Агробізнес сьогодні. – 2015. – № 23(318). – Режим доступу

<http://www.agro-business.com.ua/agronomiia-siogodni/4664-no-till-perevagy-i-pedoliky.html>

3. Цилорик О., Десятник Л. Грунтозахисний обробіток чорноземів [Електронний ресурс] / О. Цилорик, Л.Десятник // *Зерно*. – 2016. – № 6. – Режим доступу <http://www.zerno-ua.com/journals/2016/iyun-2016-god/gruntozahisniy-obrobitok-chornozemiv>

Грінченко Р.В.

к.е.н, доцент

Одеський національний економічний університет (Україна)

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Агропромисловий бізнес – один із найбільш складних та динамічних видів бізнесу в сучасному світі. Підприємства агропромислового бізнесу України сьогодні, на жаль, знаходяться у кризовому стані. Нестабільність політичної та економічної ситуації в країні, недостатність фінансових та інвестиційних ресурсів стають постійно діючими перепонами для розвитку підприємств даної сфери. Проте продукція агропромислових підприємств є основою продовольчої безпеки в країні, проблема забезпечення якої стоїть вже досить гостро. Сьогодні відбуваються процеси скорочення діяльності агропромислових підприємств в Україні, знижуються показники ефективності та рентабельності діяльності, що значно стримує розвиток даного сектору економіки унеможливорює вирішення продовольчих потреб держави силами власних агропромислових підприємств [1]. Першочергове значення для розвитку агропромислового бізнесу має сільське господарство. Однією із складових та базових ланок ринку агропромислової продукції виступає ринок сільськогосподарської продукції. Даний ринок є забезпечуючим для потреб агропромислових підприємств та безпосередньо ресурсним джерелом продуктів харчування для населення країни. Центральним елементом ринку сільськогосподарської продукції виступає сама сільськогосподарська продукція. Розвиток сільськогосподарського виробництва у контексті забезпечення продовольчої безпеки країни є одним із пріоритетних напрямів державної політики, яка повинна забезпечувати сприятливі для населення умови діяльності у сільському господарстві.

Висока залежність від природних умов та значна конкуренція зумовлюють необхідність впровадження інновацій з метою підвищення загальної ефективності діяльності в агропромисловому бізнесі. Одним із джерел інноваційної діяльності агропромислових підприємств виступає залучення прямих іноземних інвестицій як альтернативного засобу отримання значної кількості коштів. Досвід провідних розвинених країн світу свідчить про значні можливості розвитку окремих сфер економіки завдяки залученню прямих іноземних інвестицій. Проте висока динамічність та неоднозначність процесів, що відбуваються в агропромисловому бізнесі висувають необхідність у більш